

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1296/2013

av den 11 december 2013

om Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation (EaSI) och om ändring av beslut nr 283/2010/EU om inrättande av ett europeiskt instrument Progress för mikrokrediter för sysselsättning och social delaktighet

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 46 d, 149, 153.2 a och 175 tredje stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande (1),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande (2),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet (3), och

av följande skäl:

- (1) I linje med kommissionens meddelande av den 29 juni 2011 med titeln En budget för Europa 2020, som rekommenderar att unionens finansieringsinstrument ska rationaliseras och förenklas och att deras fokus på unionsmervärde, effekter och resultat ska stärkas, inrättas genom denna förordning Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation (nedan kallat *programmet*) för att fortsätta och utveckla den verksamhet som bedrivs på grundval av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1672/2006/EG (4), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 (5), kommissionens genomförandebeslut 2012/733/EU (6) samt Europaparlamentets och rådets beslut nr 283/2010/EU som inrättade

(1) EUT L 143, 22.5.2012, s. 88.

(2) EUT L 225, 27.7.2012, s. 167.

(3) Europaparlamentets ståndpunkt av den 21 november 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT).

(4) Europaparlamentets och rådets beslut nr 1672/2006/EG av den 24 oktober 2006 om inrättande av ett gemenskapsprogram för sysselsättning och social solidaritet – Progress (EUT L 315, 15.11.2006, s. 1).

(5) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 24 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen (EUT L 141, 27.5.2011, s. 1).

(6) Kommissionens genomförandebeslut 2012/733/EU av den 26 november 2012 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen med avseende på förmedling av lediga platser och platsansökningar och nyinrättandet av Eures-nätverket (EUT L 328, 28.11.2012, s. 21).

ett europeiskt instrument Progress för mikrokrediter för sysselsättning och social delaktighet (7) (nedan kallat *instrumentet*).

- (2) Den 17 juni 2010 godkände Europeiska rådet kommissionens förslag till en Europa 2020-strategi för sysselsättning och smart och hållbar tillväxt för alla (nedan kallad *Europa 2020-strategin*), som omfattar fem överordnade mål (däribland de som behandlar sysselsättning, kampen mot fattigdom och social utestängning respektive utbildning) och sju flaggskeppsinitiativ och som utgör en sammanhängande politisk ram för det kommande årtiondet. Europeiska rådet förespråkade full mobilisering av passande unionsinstrument och unionspolitik för att bidra till att de gemensamma målen uppnås, och uppmanade medlemsstaterna att utöka de samordnade åtgärderna.

- (3) I enlighet med artikel 148.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) antog rådet den 21 oktober 2010 riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik. Dessa riktlinjer utgör, tillsammans med de allmänna riktlinjer för den ekonomiska politiken i medlemsstaterna och unionen som antas i enlighet med artikel 121 i EUF-fördraget, de integrerade riktlinjerna för Europa 2020-strategin. Programmet bör bidra till att uppnå målen för Europa 2020-strategin, särskilt de mål om fattigdomsminskning och sysselsättning som fastställs i sysselsättningsriktlinjerna. I det syftet bör programmet stödja genomförandet av flaggskeppsinitiativen, med särskilt fokus på den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning. En agenda för ny kompetens och arbetstillfällen samt Unga på väg, liksom Ungdoms-sysselsättningspaketet.

- (4) I Europa 2020-strategins båda flaggskeppsinitiativ med titeln *Den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning* och *Innovationsunionen* framhålls social innovation som ett kraftfullt verktyg för att hantera dels de samhällsutmaningar som följer av en åldrande befolkning, fattigdom, arbetslöshet och nya arbetsmönster och livsstilar, dels medborgarnas förväntningar på social rättvisa, utbildning samt hälso- och sjukvård. Programmet bör stödja åtgärder i syfte att öka social innovation för att tillgodose de sociala behov som inte uppfylls eller endast delvis uppfylls när det gäller att bekämpa fattigdom och social utestängning, främja en hög sysselsättning som är hållbar och av god kvalitet, garantera ett fullgott och fattigdomsförebyggande socialt skydd, förbättra arbetsvillkoren och förbättra tillgången till utbildning för utsatta personer, samtidigt som hänsyn tas till

(7) Europaparlamentets och rådets beslut nr 283/2010/EU av den 25 mars 2010 om inrättande av ett europeiskt instrument Progress för mikrokrediter för sysselsättning och social delaktighet (EUT L 87, 7.4.2010, s. 1).

- de regionala och lokala myndigheternas roll. Programmet bör också fungera som en katalysator för gränsöverskridande partnerskap och nätverk mellan aktörer inom den offentliga, privata och tredje sektorn. Dessutom bör programmet uppmuntra aktörerna att delta i utformningen och genomförandet av nya strategier i syfte att bemöta akuta sociala behov och utmaningar.
- (5) Programmet bör framför allt medverka till att identifiera och analysera innovativa lösningar samt öka det praktiska genomförandet av dem genom nyskapande sociala projekt, så att man vid behov kan hjälpa medlemsstaterna att effektivisera sina arbetsmarknader och ytterligare förbättra sin politik för socialt skydd och social delaktighet. Nyskapande sociala projekt avser projektbaserade fältstudier av sociala innovationer som gör det möjligt att ta reda på om de sociala innovationerna är genomförbara. Det bör vara möjligt att följa upp framgångsrika idéer i större skala med ekonomiskt stöd från Europeiska socialfonden (ESF) och från andra källor.
- (6) Den öppna samordningsmetoden har redan bevisat sin flexibilitet och operativa effektivitet inom sysselsättning och socialpolitik och bör användas allmänt och gynnas av de åtgärder som stöds av programmet.
- (7) Framsteg mot en socialt och miljömässigt hållbar utveckling i Europa kräver att man förutser och utvecklar ny kunskap och kompetens, med bättre villkor för jobbskapande, sysselsättningskvalitet och arbetsförhållanden genom utbildnings-, arbetsmarknads- och socialpolitiska stödinsatser i samband med att industrier och tjänster omvandlas. Programmet bör därför bidra till att främja skapandet av hållbar *grön* och *vit* sysselsättning och arbetstillfällen inom IKT av god kvalitet, liksom framförhållning och utveckling av ny kunskap och kompetens för nya högkvalitativa och hållbara arbetstillfällen, genom att sysselsättnings- och socialpolitiken kopplas till industri- och strukturpolitiken till stöd för en övergång i riktning mot en resurseffektiv och koldioxidsnål ekonomi. Programmet bör särskilt fungera som en katalysator för att undersöka den jobbskapande potentialen hos gröna och sociala investeringar ledda av den offentliga sektorn och hos lokala och regionala sysselsättningsinitiativ.
- (8) Där det är relevant bör programmet ta hänsyn till den territoriella dimensionen av arbetslöshet, fattigdom och social utestängning, och särskilt till den ökande ojämlikheten inom och mellan regioner, mellan landsbygdsområden och städer och inom städer.
- (9) De sociala dimensionerna av den inre marknaden måste stärkas. Med tanke på behovet att förbättra förtroendet för den inre marknaden, inklusive den fria rörligheten för tjänster, genom respekt för arbetstagarnas rättigheter, är det nödvändigt att säkerställa att såväl arbetstagare som företagare har samma rätt till fri rörlighet inom hela unionen.
- (10) I likhet med Europa 2020-strategin bör programmet ha en sammanhängande strategi för att främja högkvalitativ och hållbar sysselsättning samt bekämpa och förebygga social utestängning och fattigdom, med hänsyn till behovet av att säkerställa jämställdhet mellan kvinnor och män. Genomförandet av programmet bör rationaliseras och förenklas, särskilt genom inrättandet av en uppsättning gemensamma regler om bland annat allmänna mål och rutiner för övervakning och utvärdering. Programmet bör inriktas på projekt som oavsett storlek tillför ett tydligt mervärde på unionsnivå. I syfte att minska de administrativa bördorna bör programmet stödja skapandet och utvecklingen av nätverk och partnerskap. Dessutom bör man i högre grad använda förenklade kostnadsalternativ (klumpsummor och schablonfinansiering), särskilt vid genomförandet av rörlighetsprogram, samtidigt som insynen i förfarandena säkerställs. Programmet bör vara en gemensam plattform (*one-stop shop*) för instanser som tillhandahåller mikrofinansiering på unionsnivå, och finansiera mikrokrediter och socialt entreprenörskap, förenkla tillgången till lån och tillhandahålla tekniskt stöd.
- (11) Med tanke på de begränsade medel som står till programmet förfogande samt den preliminära tilldelningen av dessa till olika programdelar bör prioritet ges åt att finansiera utveckling av strukturer med en tydlig multiplikatoreffekt som gynnar även andra projekt och initiativ. Lämpliga åtgärder bör också vidtas för att undvika överlappningar med eller dubbelfinansiering från andra fonder eller program, framför allt ESF.
- (12) Unionen bör skaffa sig ett underlag som baseras på en välgrundad analys för att stödja utformningen av sysselsättnings- och socialpolitiken, med särskilt fokus på konsekvenserna av finansiella och ekonomiska kriser. Ett sådant underlag kan tillföra mervärde till nationella insatser genom att det dels ger en unionsdimension, dels möjliggör jämförelser vid datainsamling genom utveckling av statistiska verktyg och metoder och av gemensamma indikatorer, i syfte att skapa en heltäckande bild av situationen för sysselsättning, social trygghet och arbetsvillkor i hela unionen och att skapa förutsättningar för en högkvalitativ utvärdering av politikens och programmets effektivitet och ändamålsenlighet, bland annat för att uppnå målen för Europa 2020-strategin.

- (13) Unionen har unika förutsättningar att erbjuda en plattform för utbyte av politiska riktlinjer i unionen och ömsesidigt utbyte av information och erfarenheter mellan länder som deltar i programmet inom områdena sysselsättning, socialt skydd, social delaktighet och socialt entreprenörskap. Kunskap om hur politiken tillämpas i andra länder och om dess resultat, bland annat resultat som uppnåtts genom nyskapande sociala projekt på lokal, regional och nationell nivå, ger beslutsfattare fler alternativ och stimulerar därmed till utveckling av ny politik.
- (14) Ett centralt inslag i unionens socialpolitik är att se till att det finns miniminormer och att arbetsvillkoren i unionen stadigt förbättras. Unionen spelar en viktig roll för att se till att lagstiftningen anpassas till nya arbetsmönster och nya risker för säkerhet och hälsa, med hänsyn till principerna om *anständigt arbete* och *smart lagstiftning*. Unionen har också en viktig roll att spela när det gäller finansiering av åtgärder för att förbättra efterlevnaden av arbetsnormer enligt ratificerade ILO-konventioner och av unionsbestämmelser om skydd av arbetstagarnas rättigheter. Detta gäller i synnerhet åtgärder för att öka medvetenheten (exempelvis med hjälp av en social märkning), sprida information och främja debatten om de huvudsakliga utmaningarna och politiska frågorna när det gäller arbetsvillkor, inklusive bland arbetsmarknadens parter och andra intressenter, samt främja åtgärder för balans mellan arbete och fritid, ta initiativ till förebyggande åtgärder och främja en förebyggande kultur på arbetsmiljöområdet.
- (15) Arbetsmarknadens parter och det civila samhällets organisationer spelar en nyckelroll för att främja sysselsättning av god kvalitet, bekämpa social utestängning och fattigdom samt motverka arbetslöshet. Därför bör arbetsmarknadens parter och det civila samhällets organisationer där så är lämpligt delta i ömsesidigt lärande och i utvecklingen, genomförandet och spridningen av ny politik. Kommissionen bör informera och samråda med arbetsmarknadens parter i unionen och det civila samhällets organisationer om resultatet av genomförandet av programmet.
- (16) Unionen strävar efter att stärka globaliseringens sociala dimension och bekämpa social dumpning genom att främja anständigt arbete och skäliga arbetsnormer, inte bara i länder som deltar i programmet utan även på internationell nivå, antingen direkt mot tredjeländer eller indirekt genom samarbete med internationella organisationer. Följaktligen behöver lämpliga förbindelser utvecklas med tredjeländer som inte deltar i programmet i syfte att bidra till att uppnå programmålen, med hänsyn till eventuella relevanta avtal mellan sådana länder och unionen. Detta kan innebära att företrädare för dessa tredjeländer deltar i evenemang av ömsesidigt intresse (som konferenser, workshoppar och seminarier) som äger rum i de länder som deltar i programmet. Dessutom bör samarbete utvecklas med de berörda internationella organisationerna, särskilt ILO och andra relevanta FN-organ, Europarådet samt Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), så att programmet genomförs med hänsyn till dessa organisationers roller.
- (17) I enlighet med artiklarna 45 och 46 i EUF-fördraget fastställs i förordning (EU) nr 492/2011 bestämmelser som syftar till fri rörlighet för arbetstagare på icke-diskriminerande villkor genom att säkerställa ett nära samarbete mellan medlemsstaternas centrala arbetsmarknadsmyndigheter och med kommissionen. Eures, som är det europeiska nätverket för arbetsförmedlingar bör främja bättre fungerande arbetsmarknader genom att underlätta arbetstagares frivilliga gränsöverskridande geografiska rörlighet, öka insynen på arbetsmarknaden och förmedlingen av lediga platser och platsansökningar samt stödja verksamhet inom platsförmedling, rekrytering, rådgivning och vägledning på nationell och gränsöverskridande nivå och därigenom bidra till målen i Europa 2020-strategin. Medlemsstaternas bör uppmantras att när så är lämpligt integrera Eures tjänster och göra dem tillgängliga i en gemensam plattform.
- (18) Eures tillämpningsområde bör utvidgas så att det omfattar utveckling av och stöd till riktade program för rörlighet på unionsnivå, efter förslagsinfordringar, med sikte på att tillsätta lediga platser på områden där brister på arbetsmarknaden har konstaterats. I enlighet med artikel 47 i EUF-fördraget bör sådana program bidra till att underlätta frivillig rörlighet bland unga arbetstagare i unionen. Målinriktade rörlighetsprogram, såsom de som baseras på den förberedande åtgärden "Ditt första Eures-jobb", är till för att göra det lättare för ungdomar att ta del av anställningserbjudanden och få anställning i en annan medlemsstat, och bör även uppmantra arbetsgivarna att erbjuda unga mobila arbetstagare anställning. Programmen för rörlighet får dock inte avskräcka unionen och medlemsstaterna från att hjälpa ungdomar att hitta ett första jobb i hemlandet.
- (19) I många gränsregioner spelar Eures gränsöverskridande partnerskap en viktig roll för utvecklingen av en verkligt europeisk arbetsmarknad. Eures gränsöverskridande partnerskap omfattar minst två medlemsstater eller en medlemsstat och ett annat deltagande land. Följaktligen har de en tydlig övergripande natur och utgör en källa till mervärde för unionen. Eures gränsöverskridande partnerskap bör därför även fortsättningsvis stödjas genom övergripande unionsverksamhet, med möjligheten att komplettera dem med nationella resurser eller av ESF.

- (20) Vid utvärderingen av Eures verksamhet bör kvalitativa och kvantitativa kriterier beaktas. Eftersom utgående platsförmedling i en medlemsstat innebär inkommande platsförmedling i en annan, allt efter den ständigt växlande arbetsmarknaden och därtill kopplade rörlighetsmönster, bör fokus för utvärderingen inte enbart vara på inkommande eller utgående platsförmedling i enskilda medlemsstater utan även på aggregerade uppgifter på unionsnivå. Dessutom bör det hållas i minnet att rådgivning inte alltid leder till mätbar rörlighet eller platsförmedling.
- (21) Enligt Europa 2020-strategin, och särskilt riktlinje 7 som föreskrivs i rådets beslut 2010/707/EU ⁽¹⁾ är egenföretagande och entreprenörskap avgörande i strävan att skapa en smart och hållbar tillväxt för alla.
- (22) Svårighet att få tillgång till krediter, eget kapital eller därmed likställt kapital är ett av de största hindren för nyföretagande, särskilt bland dem som befinner sig längst bort från arbetsmarknaden. Unionen och medlemsstaterna måste göra större ansträngningar för att öka utbudet av och tillgången till mikrofinansiering och tillgodose efterfrågan från dem som behöver finansieringen mest, särskilt arbetslösa, kvinnor och utsatta personer som vill starta eller vidareutveckla ett mikroföretag, även som egenföretagare, men som har svårt att få finansiering. Dessutom utgör mikroföretagen huvuddelen av de nybildade företagen i unionen. Därför bör det vara möjligt att med hjälp av mikrokrediter snabbt åstadkomma mervärde och uppnå konkreta resultat. Som ett första steg inrättade Europaparlamentet och rådet 2010 instrumentet för mikrokrediter. Informationsinsatserna om de möjligheter till mikrofinansiering som finns på unionsnivå och i medlemsstaterna bör förbättras så att informationen bättre når ut till dem som behöver mikrokrediter.
- (23) Mikrofinansiering och stöd till socialt entreprenörskap bör nå ut till potentiella mottagare och bör ha en långvarig effekt. Det bör bidra till en hög sysselsättning som är hållbar och av god kvalitet och tjäna som katalysator för både den ekonomiska politiken och politiken för lokal utveckling. För att åstadkomma bästa möjliga förutsättningar för att skapa livskraftiga företag bör de åtgärder som rör mikrofinansiering och socialt entreprenörskap åtföljas av program för mentorskap och utbildning samt all relevant information, som bör uppdateras regelbundet och göras tillgänglig för allmänheten av den berörda finansören. I detta syfte är det viktigt med tillfredsställande finansiering, särskilt genom ESF.
- (24) Om mikrokrediter ska bli mer tillgängliga på unionens unga mikrofinansmarknad måste den institutionella kapaciteten hos de instanser som tillhandahåller mikrokrediter ökas, särskilt hos mikrofinansinstitut utanför banksektorn, i enlighet med kommissionens meddelande av den 13 november med titeln *Ett europeiskt initiativ för mikrokrediter för att främja tillväxt och sysselsättning* och kommissionens rapport av den 25 juli 2008 med titeln *Främjande av kvinnliga innovatörer och kvinnligt företagande (Promotion of Women Innovators and Entrepreneurship)*.
- (25) Den sociala ekonomin och socialt entreprenörskap utgör en integrerad del av EU:s pluralistiska sociala marknads ekonomi och spelar en viktig roll för att skapa större social konvergens i Europa. De bygger på principer om solidaritet och ansvar, och om att individen och de sociala målen ska ges företräde framför kapital samt på främjande av socialt ansvarstagande, social sammanhållning och social delaktighet. Sociala företag kan fungera som drivkraft för sociala förändringar genom att erbjuda innovativa lösningar, som främjar inkluderande arbetsmarknader och sociala tjänster som är tillgängliga för alla. De kan därför ge ett värdefullt bidrag till uppnåendet av Europa 2020-strategins mål. Programmet bör förbättra de sociala företagens tillgång till olika former av finansiering genom att tillhandahålla lämpliga instrument som tillgodoser deras specifika finansiella behov under hela livscykeln.
- (26) För att utnyttja erfarenheterna från enheter såsom Europeiska investeringsbanksgruppen bör åtgärder som rör mikrofinansiering och socialt entreprenörskap genomföras indirekt av kommissionen genom att budgetgenomförande åtgärder delegeras till sådana enheter i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽²⁾ (nedan kallad *budgetförordningen*). Med hjälp av unionens resurser kan hävstångseffekten från internationella finansinstitut och andra investerare utnyttjas mer effektivt, synergier mellan medlemsstaternas och unionens åtgärder skapas och strategier kan samordnas på ett bättre sätt. Det förbättrar således särskilt riskutsatta grupper och unga människors tillgång till finansiering och mikrofinansieringens förmåga att nå ut till dessa. Tillgången till finansiering för mikroföretag, inklusive egenföretagare och sociala företag, förbättras också. Unionens bidrag stöder därmed utvecklingen av den framväxande sektorn för socialt företagande och mikrofinansmarknaden i unionen och uppmuntrar gränsöverskridande verksamhet. Unionens åtgärder bör komplettera medlemsstaternas användning av finansieringsinstrument för mikrokrediter och socialt entreprenörskap. De enheter som har ansvar för att genomföra åtgärderna bör se till att dessa tillför ett mervärde för unionen och att dubbelfinansiering med unionsmedel förhindras.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2010/707/EU av den 21 oktober 2010 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 308, 24.11.2010, s. 46).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (27) I överensstämmelse med Europa 2020-strategin bör programmet bidra till att lösa det akuta problemet med ungdomsarbetslösheten. Därför bör unga människor erbjudas en framtid och en möjlighet att spela en nyckelroll i den sociala och ekonomiska utvecklingen i Europa, vilket är särskilt viktigt i kristider.
- (28) Programmet bör även peka på småföretagens särskilda roll och betydelse för utbildning, expertis och traditionellt kunnande samt säkerställa att unga får tillgång till mikrofinansiering. Programmet bör underlätta utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna och andra länder som deltar i programmet på alla dessa områden.
- (29) Programmets åtgärder bör bidra till medlemsstaternas och arbetsmarknadsaktörernas genomförande av rådets rekommendation av den 22 april 2013 ⁽¹⁾ beträffande inrättandet av en ungdomsgaranti. I den rekommendationen anges att alla unga under 25 år inom en period av fyra månader efter det att de blivit arbetslösa eller avslutat sin formella utbildning bör få ett högkvalitativt erbjudande om sysselsättning, vidareutbildning, lärlingsutbildning eller praktik. Programmet bör underlätta utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna och andra länder som deltar i programmet på detta område.
- (30) Enligt artikel 3.3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och artikel 8 i EUF-fördraget är det nödvändigt att se till att programmet i alla sina programdelar och all sin verksamhet bidrar till jämställdhet mellan kvinnor och män, även genom jämställdhetsintegrering och vid behov genom specifika insatser för att främja kvinnors sysselsättning och sociala delaktighet. I enlighet med artikel 10 i EUF-fördraget bör programmet säkerställa att de prioriterade insatserna genomförs på ett sätt som bidrar till att bekämpa diskriminering på grund av kön, ras eller etnisk bakgrund, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning. Programmet bör därför övervakas och utvärderas för att det ska gå att bedöma hur diskrimineringsfrågor beaktas inom programmets verksamhet.
- (31) Programmet Progress för perioden 2007-2013 innehåller avsnitt om antidiskriminering och mångfald samt jämställdhet, och dessa insatser måste fortsätta och vidareutvecklas inom programmet Rättigheter, jämlikhet och medborgarskap för perioden 2014-2020. Det är dock ytterst viktigt att behålla ett starkt fokus på jämställdhet mellan kvinnor och män och diskrimineringsfrågor i alla relevanta initiativ och åtgärder som ingår i detta program, särskilt i fråga om att förbättra kvinnornas deltagande på arbetsmarknaden och arbetsvillkoren samt skapa bättre möjligheter att förena yrkes- och privatliv.
- (32) Enligt artikel 9 i EUF-fördraget och målen i Europa 2020-strategin bör programmet bidra till att säkerställa hög sysselsättning som är hållbar och av god kvalitet, till att garantera ett fullgott socialt skydd och till att bekämpa fattigdom och social utestängning, och det bör ta hänsyn till de krav som är knutna till en hög hälso-skyddsnivå för människor.
- (33) Programmet bör komplettera andra unionsprogram och samtidigt låta varje enskilt instrument fungera i enlighet med sina egna, särskilda förfaranden. Samma stödberättigande kostnader bör därför inte beviljas dubbel finansiering. För att unionens finansiering ska tillföra ett mervärde och få väsentlig inverkan bör en nära samverkan utvecklas mellan programmet, andra unionsprogram och strukturfonderna, särskilt ESF och ungdomssysselsättningsinitiativet. Programmet bör komplettera andra program och initiativ från unionen som fokuserar på att bekämpa ungdomsarbetslösheten.
- (34) Programmet bör genomföras på ett sådant sätt att det underlättar för den eller de behöriga myndigheterna i varje medlemsstat att medverka till att programmets mål uppnås.
- (35) För att göra kommunikationen med allmänheten effektivare och stärka synergieffekterna mellan de informationsinsatser som görs på kommissionens initiativ bör de medel som anslås för informations- och kommunikationsverksamhet inom ramen för denna förordning också bidra till förmedling av och information om unionens politiska prioriteringar som knyter an till de allmänna målen för detta program.
- (36) I denna förordning fastställs en finansieringsram för hela programmets löptid som ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet [av den 2 december 2013] mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽²⁾, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.
- (37) Unionens ekonomiska intressen bör skyddas genom proportionella åtgärder under hela utgiftscykeln, inbegripet åtgärder för att förebygga, upptäcka och utreda oriktigheter, återkräva belopp som förlorats eller som utbetalats eller använts felaktigt samt, i förekommande fall, besluta om sanktioner i enlighet budgetförordningen.

⁽¹⁾ Rådets rekommendation av den 22 april 2013 om att inrätta en ungdomsgaranti (EUT C 120, 26.4.2013, s. 1).

⁽²⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1

(38) I syfte att se till att programmet är tillräckligt flexibelt för att under hela sin löptid kunna reagera på förändrade behov och motsvarande politiska prioriteringar bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på omfördelning av stöd mellan de olika programdelarna och till de enskilda tematiska avsnitten inom programdelarna. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar överlämnas samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

(39) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.

(40) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av deras omfattning och konsekvenser, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

1. Genom denna förordning inrättas Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation (nedan kallat *programmet*), vars syfte är att bidra till genomförandet av Europa 2020-strategin inbegripet dess övergripande mål, integrerade riktlinjer och flaggskeppsinitiativ, genom att ge ekonomiskt stöd till unionens mål att främja en hög sysselsättning som är hållbar och av god kvalitet, garantera ett fullgott och skäligt socialt skydd, bekämpa social utestängning och fattigdom samt förbättra arbetsvillkoren.

2. Programmet ska pågå från den 1 januari 2014 till den 31 december 2020.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- 1) *socialt företag*: ett företag som, oavsett juridisk form,
 - a) enligt sin bolagsordning, sina stadgar eller andra juridiska handlingar genom vilka det upprättats i första hand strävar efter att uppnå mätbara, positiva sociala effekter snarare än att generera vinst till sina bolagsägare, medlemmar och aktie- eller andelsägare, och som
 - i) tillhandahåller tjänster eller varor som genererar social avkastning, och/eller
 - ii) använder en metod för produktion av varor eller tjänster som uttrycker dess sociala mål,
 - b) använder sina vinster för att i första hand uppnå sitt primära mål och har på förhand fastställda förfaranden och regler för utdelning av vinst till aktie- eller andelsägare och bolagsägare, med syftet att säkerställa att sådan utdelning inte äventyrar det primära målet, och
 - c) drivs på ett affärsmässigt, ansvarigt och transparent sätt, särskilt genom delaktighet av anställda, kunder och/eller intressenter som påverkas av dess affärsverksamhet.

2) *mikrokredit*: ett lån på upp till 25 000 EUR.

3) *mikroföretag*: ett företag, inklusive en egenföretagare, som sysselsätter färre än tio personer och vars omsättning eller balansräkning inte överstiger 2 miljoner EUR per år, i enlighet med kommissionens rekommendation 2003/361/EG⁽²⁾.

4) *mikrofinansiering*: garantier, mikrokrediter, eget kapital och därmed likställt kapital till personer och mikroföretag som har svårt att få tillgång till krediter.

5) *social innovation*: innovation som är social både till sitt ändamål och sina medel och i synnerhet sådan som avser utveckling och genomförande av nya idéer (beträffande produkter, tjänster och modeller), och som samtidigt tillgodoser sociala behov och skapar nya sociala relationer eller samarbeten, varigenom samhället gynnas och dess förmåga att agera förstärks.

⁽²⁾ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

- 6) *nyskapande sociala projekt*: politiska åtgärder som erbjuder innovativa svar på sociala behov och som genomförs i liten skala och under omständigheter som gör det möjligt att mäta deras inverkan innan de upprepas i större skala, om resultaten är övertygande.

Artikel 3

Programmets struktur

1. Programmet ska bestå av följande tre komplementära delar:

- a) Programdelen Progress, som dels ska stödja utveckling, genomförande, övervakning och utvärdering av unionens instrument och politik som avses i artikel 1 och relevant unionsrätt, dels ska främja evidensbaserat beslutsfattande och social innovation och social utveckling, i partnerskap med arbetsmarknadens parter, det civila samhällets organisationer och offentliga och privata organ.
- b) Programdelen Eures, som ska stödja verksamhet som utförs av Eures, det vill säga de särskilda förmedlingar som EES-länderna och Schweiz utser, tillsammans med arbetsmarknadens parter, andra arbetsförmedlare och andra berörda parter, för att utveckla utbyte och spridning av information och andra former av samarbete, såsom gränsöverskridande partnerskap, för att främja arbetstagarnas frivilliga geografiska rörlighet på ett rättvist sätt och bidra till en hög sysselsättning som är hållbar och av god kvalitet.
- c) Programdelen Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap, som ska öka tillgången till och utbudet av finansiering för juridiska och fysiska personer enligt vad som avses i artikel 26.

2. De gemensamma bestämmelser som fastställs i denna avdelning ska tillämpas på samtliga de tre programdelar som anges i punkt 1 a, b och c, utöver särskilda bestämmelser i avdelning II.

Artikel 4

Programmets allmänna mål

1. Programmet ska ha följande allmänna mål:
- a) Stärka egenansvaret bland beslutsfattare på alla nivåer och få till stånd konkreta, samordnade och innovativa åtgärder på både unionsnivå och medlemsstatsnivå, i fråga om unionens mål på de områden som avses i artikel 1, i nära samarbete med arbetsmarknadens parter och organisationer i det civila samhället samt offentliga och privata organ.
- b) Stödja utveckling av tillräckliga, tillgängliga och effektiva sociala trygghetssystem och arbetsmarknader och underlätta

politiska reformer på de områden som avses i artikel 1, särskilt genom att främja anständigt arbete och anständiga arbetsvillkor, en förebyggande kultur på arbetsmiljöområdet, en sundare balans mellan yrkesliv och privatliv, goda styrelse reformer för sociala ändamål, däribland konvergens, liksom ömsesidigt lärande och social innovation.

- c) Se till att unionsrätten på de områden som avses i artikel 1 verkligen tillämpas och, där så krävs, bidra till en modernisering av unionsrätten i linje med principen om anständigt arbete och med hänsyn till principen om smart lagstiftning.
- d) Främja arbetstagarnas frivilliga geografiska rörlighet på ett rättvist sätt och göra det lättare att hitta arbete genom att utveckla högkvalitativa och inkluderande arbetsmarknader i unionen som är öppna och tillgängliga för alla, samtidigt som arbetstagarnas rättigheter respekteras i hela unionen, inklusive den fria rörligheten.
- e) Främja sysselsättning och social delaktighet genom att öka tillgången och tillgängligheten till mikrofinansiering för utsatta personer som vill starta ett mikroföretag, liksom för befintliga mikroföretag, och genom att öka de sociala företagens tillgång till finansiering.

2. För att uppnå dessa mål ska programmet i alla sina programdelar och åtgärder syfta till att

- a) särskilt uppmärksamma utsatta grupper, såsom ungdomar,
- b) främja jämställdhet mellan kvinnor och män, även genom jämställdhetsintegrering och vid behov jämställdhetsbudgetering,
- c) bekämpa diskriminering på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning,
- d) vid utformningen och genomförandet av unionens politik och verksamhet främja en hög sysselsättning som är hållbar och av god kvalitet och garantera ett fullgott och skäligt socialt skydd samt bekämpa långtidsarbetslöshet, fattigdom och social utestängning.

Artikel 5

Budget

1. Finansieringsramen för genomförandet av programmet under perioden från den 1 januari 2014 till den 31 december 2020 ska uppgå till 919 469 000 EUR i löpande priser.

2. Följande vägledande procentandelar ska tilldelas de programdelar som anges i artikel 3.1:

- a) 61 % till programdelen Progress.

- b) 18 % till programdelen Eures.
- c) 21 % till programdelen Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap.

3. Kommissionen får utnyttja upp till 2 % av den finansieringsram som avses i punkt 1 för att finansiera driftskostnader till stöd för genomförandet av programmet.

4. Kommissionen får utnyttja den finansieringsram som avses i punkt 1 för att finansiera tekniskt och/eller administrativt stöd, särskilt när det gäller kontroll, utläggning av översättning, möten med experter samt informations- och kommunikationsverksamhet till ömsesidig nytta för kommissionen och stödmotagarna.

5. Årliga anslag ska godkännas av Europaparlamentet och rådet inom de gränser som fastställs i den fleråriga budgetramen.

Artikel 6

Gemensamma åtgärder

Åtgärder som är stödberättigande enligt programmet får genomföras gemensamt med andra unionsinstrument, förutsatt att sådana åtgärder uppfyller målen för såväl programmet som för de andra instrument som berörs.

Artikel 7

Samstämmighet och komplementaritet

1. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna se till att verksamhet som utförs inom ramen för programmet överensstämmer med och kompletterar andra av unionens åtgärder, såsom de europeiska struktur- och investeringsfonderna, enligt vad som anges i den gemensamma strategiska ramen som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013⁽¹⁾, i synnerhet inom ESF.

2. Programmet ska komplettera andra unionsprogram, utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda förfarandena i de programmen. Samma stödberättigande kostnader ska inte beviljas dubbel finansiering, och en nära samverkan ska utvecklas mellan programmet, andra unionsprogram och de europeiska struktur- och investeringsfonderna, särskilt ESF.

3. Den verksamhet som stöds genom programmet ska vara förenlig med både unionsrätten och nationell rätt, inklusive regler för statligt stöd, och med de grundläggande ILO-konventionerna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden som omfattas av den gemensamma strategiska ramen, om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden (Se sidan 320 i detta nummer av EUT).

4. Samstämmighet och komplementaritet ska även säkras genom ett aktivt deltagande av lokala och regionala myndigheter.

Artikel 8

Samarbete med berörda organ

Kommissionen ska upprätta de förbindelser som krävs med sysselsättningskommittén, kommittén för socialt skydd, den rådgivande kommittén för arbetsmiljöfrågor, gruppen med generaldirektörer med ansvar för arbetsmarknadsfrågor och den rådgivande kommittén för fri rörlighet för arbetskraft för att se till att de regelbundet och på lämpligt sätt informeras om framstegen när det gäller programmets genomförande. Kommissionen ska också informera andra kommittéer som behandlar politikområden, instrument och åtgärder av betydelse för programmet.

Artikel 9

Information och spridning av resultat

1. Kommissionen ska informera intressenterna i unionen, däribland arbetsmarknadens parter och organisationer i det civila samhället, om resultaten av programmets genomförande och ska bjuda in till ett åsiktsutbyte i detta avseende.

2. Resultaten av de åtgärder som genomförts inom programmet ska presenteras och spridas regelbundet och på lämpligt sätt till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén, liksom till arbetsmarknadens parter och allmänheten, så att deras inverkan, hållbarhet och mervärde för unionen maximeras.

3. Informationsinsatserna ska även bidra till information om unionens politiska prioriteringar, i den mån de anknyter till de allmänna målen i denna förordning, och ska förse allmänheten med information om dessa prioriteringar.

Artikel 10

Finansiella bestämmelser

1. Kommissionen ska förvalta mikrokreditinstrumentet i enlighet med budgetförordningen.

2. I bidragsavtalet ska det anges vilken del av unionens ekonomiska bidrag som ska baseras på ersättning av faktiska stödberättigande kostnader och vilken del som ska baseras på schablonsetser, enhetskostnader eller klumpsummor.

Artikel 11

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. När åtgärder som finansieras inom ramen för detta program genomförs ska kommissionen vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att unionens ekonomiska intressen skyddas mot bedrägeri, korruption och all annan olaglig verksamhet, med hjälp av verksamma kontroller och, där oegentligheter uppdragats, återkrävande av medel, i första hand genom avräkning av belopp som betalats ut på felaktiga grunder men även, när så

är lämpligt, genom åläggande av effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner i enlighet med artikel 325 i EUF-fördraget, rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 ⁽¹⁾ och budgetförordningen.

2. Kommissionen eller dess företrädare och revisionsrätten ska ges befogenhet att på grundval av handlingar och genom kontroller på plats granska alla bidragsmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som har tagit emot medel från unionen inom ramen för programmet.

3. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får, i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ⁽²⁾ och i rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽³⁾, genomföra utredningar, inbegripet kontroller och inspektioner på plats, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller någon annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med bidragsavtal, beslut om bidrag eller avtal som finansieras genom programmet.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska avtal, bidragsavtal och beslut om bidrag som följer av genomförandet av detta program innehålla bestämmelser som uttryckligen ger kommissionen, revisionsrätten och Olaf befogenhet att genomföra sådana revisioner och utredningar som avses i de punkterna i enlighet med sina respektive behörigheter.

Artikel 12

Övervakning

I syfte att utföra en regelbunden övervakning av programmet, och för att göra de eventuella anpassningar som krävs på grund av de politiska och finansieringsrelaterade prioriteringarna, ska kommissionen utarbeta en inledande kvalitativ och kvantitativ övervakningsrapport som omfattar det första året, följd av tre rapporter som omfattar följande tvåårsperioder, och ska överlämna dessa rapporter till Europaparlamentet och rådet. Rapporterna ska även vidarebefordras till Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén för kännedom. Rapporterna ska omfatta programmets resultat och i vilken omfattning principerna om jämställdhet mellan kvinnor och män och jämställdhetsintegrering har tillämpats och hur diskrimineringsfrågor, inbegripet tillgänglighetsfrågor, har beaktats i programverksamheten. I syfte att öka insynen i programmet ska rapporterna göras tillgängliga för allmänheten.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

Artikel 13

Utvärdering

1. En halvtidsutvärdering av programmet ska genomföras senast den 1 juli 2017 för att kvalitativt och kvantitativt mäta de framsteg som gjorts när det gäller att uppfylla programmets mål, ta upp den sociala miljön i unionen och eventuella större förändringar som införts genom unionslagstiftningen, avgöra huruvida resurserna har använts effektivt samt bedöma programmets unionsmervärde. Resultaten från halvtidsutvärderingen ska läggas fram för Europaparlamentet och rådet.

2. Om den utvärdering som avses i punkt 1 i den här artikeln, eller en utvärdering som genomförs i enlighet med artikel 19 i beslut nr 1672/2006/EG eller artikel 9 i beslut nr 283/2010/EU, visar på stora brister i programmet, ska kommissionen vid behov lägga fram ett förslag för Europaparlamentet och rådet som omfattar lämpliga ändringar av programmet för att ta hänsyn till resultatet från utvärderingen.

3. Innan den lägger fram ett förslag om förlängning av programmet efter 2020, ska kommissionen för Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén lägga fram en utvärdering av styrkorna och svagheter i konceptet för programmet under perioden 2014–2020.

4. Senast den 31 december 2022 ska kommissionen genomföra en efterhandsutvärdering för att mäta programmets effekter och unionsmervärde och lämna en rapport med denna utvärdering till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén. Rapporten ska göras tillgänglig för allmänheten.

AVDELNING II

SPECIFIKA BESTÄMMELSER FÖR PROGRAMDELARNA

KAPITEL I

Programdelen progress

Artikel 14

Tematiska avsnitt och finansiering

1. Programdelen Progress ska stödja åtgärder inom ett eller flera av de tematiska avsnitt som förtecknas i leden a, b och c. Under hela programperioden ska den vägledande fördelning av anslagen mellan de olika avsnitten som anges i artikel 5.2 a respektera följande minimiandelar:

- a) Sysselsättning, i synnerhet för bekämpning av ungdomsarbetslöshet: 20 %.
- b) Socialt skydd, social delaktighet samt minskning och förebyggande av fattigdom: 50 %.
- c) Arbetsvillkor: 10 %.

En eventuell återstod ska fördelas till ett eller flera av de tematiska avsnitt som avses i led a, b eller c, eller till en kombination av dessa.

2. Från de totala anslagen till programdelen Progress och inom dess olika tematiska avsnitt ska 15–20 % användas för att främja nyskapande sociala projekt som en metod för att testa och utvärdera innovativa lösningar med sikte på att genomföra dem i större skala.

Artikel 15

Specifika mål

Utöver de allmänna mål som anges i artikel 4 ska programdelen Progress ha följande specifika mål:

- a) Utveckla och sprida jämförande analytisk kunskap av hög kvalitet, i syfte att säkerställa att unionens politik på de områden som avses i artikel 1 bygger på välgrundade fakta och är relevanta för behoven, problemen och förutsättningarna i de enskilda medlemsstaterna och övriga länder som deltar i programmet.
- b) Underlätta ett ändamålsenligt och integrerat informationsutbyte, ömsesidigt lärande och dialog om unionens politik på de områden som avses i artikel 1, på unionsnivå, nationell och internationell nivå, i syfte att hjälpa medlemsstaterna och övriga länder som deltar i programmet att utveckla sin politik och medlemsstaterna att genomföra unionsrätten.
- c) Tillhandahålla ekonomiskt stöd för att pröva social- och arbetsmarknadspolitiska innovationer, och vid behov bygga upp de viktigaste aktörernas kapacitet att utforma och genomföra nyskapande sociala projekt och göra relevant kunskap och expertis tillgänglig.
- d) Ge unionens organisationer och de nationella organisationerna ekonomiskt stöd för att öka deras kapacitet att utveckla, främja och stödja genomförandet av unionens instrument och politik som avses i artikel 1 samt av unionsrätten.

Artikel 16

Typer av åtgärder

Följande typer av åtgärder kan finansieras av programdelen Progress:

1. Analysverksamhet:

- a) Insamling av uppgifter och statistik, med hänsyn till både kvalitativa och kvantitativa kriterier, och utveckling av gemensamma metoder, klassificeringar, mikrosimuleringar, indikatorer och referensvärden, där så är lämpligt uppdelade efter kön och ålder.

- b) Undersökningar, studier, analyser och rapporter, bland annat genom finansiering av nätverk av experter och utveckling av expertis inom tematiska avsnitt.

- c) Kvalitativa och kvantitativa utvärderingar och konsekvensbedömningar som genomförs av såväl offentliga som privata organ.

- d) Övervakning och utvärdering av införlivande och tillämpning av unionsrätten.

- e) Utarbetande och genomförande av nyskapande sociala projekt som en metod för prövning och utvärdering av innovativa lösningar, i syfte att omsätta dem i större skala.

- f) Spridning av resultaten från denna analysverksamhet.

2. Verksamhet för ömsesidigt lärande, medvetandehöjande och spridning:

- a) Utbyte och spridning av god praxis, innovativa strategier och erfarenheter, inbördes utvärderingar, riktmärkning och ömsesidigt lärande på europeisk nivå.

- b) Evenemang, konferenser och seminarier som anordnas inom ramen för rådsordförandeskapen.

- c) Utbildning för personer verksamma inom det rättsliga eller politiska området.

- d) Utarbetande och publicering av vägledningar, rapporter och utbildningsmaterial och åtgärder för information och kommunikation samt mediebevakning av de initiativ som stöds genom programmet.

- e) Informations- och kommunikationsverksamhet.

- f) Utveckling och underhåll av informationssystem i syfte att utbyta och sprida information om unionens politik och lagstiftning samt arbetsmarknadsinformation.

3. Stöd med avseende på:

- a) Driftkostnaderna för de centrala nätverk på unionsnivå vars verksamhet berör och bidrar till målen för programdelen Progress.

- b) Kapacitetsuppbyggnad hos nationella förvaltningar och facktjänster som medlemsstaterna utsett att ansvara för att främja den geografiska rörligheten och hos mikrokreditgivare.

- c) Inrättande av arbetsgrupper med nationella tjänstemän som övervakar genomförandet av unionsrätten.

- d) Nätverkande och samarbete mellan fackorgan och andra relevanta intressenter, nationella, regionala och lokala myndigheter samt arbetsförmedlingar på europeisk nivå.
- e) Finansiering av olika observationscentrum på europeisk nivå, bland annat i fråga om centrala tematiska avsnitt.
- f) Utbyte av personal mellan nationella förvaltningar.

Artikel 17

Unionens medfinansiering

Unionen får bidra till finansieringen av verksamhet inom programdelen Progress som finansieras efter förslagsinfordran, dock som en allmän regel med högst 80 % av de sammanlagda stödberättigande utgifterna. Ekonomiskt stöd som överskrider detta tak får beviljas endast i vederbörligen motiverade undantagsfall.

Artikel 18

Deltagande

1. Programdelen Progress ska vara öppen för deltagande från:
 - a) medlemsstaterna,
 - b) EES-länderna, i enlighet med EES-avtalet, och medlemsstaterna i Efta,
 - c) kandidatländerna samt potentiella kandidater, i enlighet med de allmänna principerna och allmänna villkoren i de ramavtal som ingåtts med dessa länder för deras deltagande i unionens program.
2. Programdelen Progress ska vara öppen för alla offentliga och/eller privata organ, aktörer och institutioner, särskilt
 - a) nationella, regionala och lokala myndigheter,
 - b) arbetsförmedlingar,
 - c) fackorgan som föreskrivs i unionsrätten,
 - d) arbetsmarknadens parter,
 - e) icke-statliga organisationer,
 - f) institutioner för högre utbildning och forskningsinstitut,
 - g) experter på utvärdering och konsekvensanalys,
 - h) nationella statistikbyråer,
 - i) medierna.

3. Kommissionen får samarbeta med internationella organisationer, särskilt Europarådet, OECD, ILO och andra FN-organ samt Världsbanken.

4. Kommissionen får samarbeta med tredjeländer som inte deltar i programmet. Företrädare för dessa tredjeländer får delta i evenemang av ömsesidigt intresse (såsom konferenser, workshops och seminarier) som äger rum i de länder som deltar i programmet, och kostnaderna för deras deltagande får täckas av programmet.

KAPITEL II

Programdelen EURES

Artikel 19

Tematiska avsnitt och finansiering

Programdelen Eures ska stödja åtgärder inom ett eller flera tematiska avsnitt som förtecknas i leden a, b och c. Under hela programperioden ska den vägledande fördelning av anslagen mellan de olika avsnitten som anges i artikel 5.2 b respektera följande minimiandelar:

- a) Lättillgänglighet i fråga om information om lediga platser, platsansökningar samt all tillhörande information för sökande och arbetsgivare: 32 %.
- b) Utveckling av tjänster för rekrytering och anställning av arbetstagare genom förmedling av lediga platser och platsansökningar på unionsnivå, i synnerhet riktade program för rörlighet: 30 %.
- c) Gränsöverskridande partnerskap: 18 %.

En eventuell återstod ska fördelas till ett eller flera av de tematiska avsnitt som avses i led a, b eller c, eller till en kombination av dessa.

Artikel 20

Specifika mål

Utöver de allmänna mål som anges i artikel 4 ska programdelen Eures ha följande specifika mål:

- a) Se till att information om lediga platser, platsansökningar samt motsvarande information och rådgivning, liksom all tillhörande information, såsom information om boende- och arbetsvillkor, görs lättillgänglig för potentiella sökande respektive arbetsgivare. Detta ska uppnås genom utbyte och spridning av sådan information på transnationell, interregional och gränsöverskridande nivå med hjälp av standardformulär för interoperabilitet för lediga platser och platsansökningar samt på andra lämpliga sätt, såsom individuell rådgivning och mentorskap, särskilt för lågkvalificerade arbetstagare.

- b) Stödja tillhandahållandet av Eures-tjänster för rekrytering och anställning av arbetstagare i sysselsättning som är hållbar och av god kvalitet, genom förmedling av lediga platser och platsansökningar. Stödet till Eures-tjänster ska omfatta olika skeden i platsförmedlingen, från förberedelser för rekrytering till stöd efter anställning, för att hjälpa den sökande att komma in på arbetsmarknaden; sådana stödtjänster kan innefatta riktade program för rörlighet för att tillsätta lediga platser inom en viss sektor, ett visst yrke, ett visst land eller en grupp länder eller för särskilda grupper av arbetstagare, såsom rörelsebenägna ungdomar, där ett tydligt ekonomiskt behov har konstaterats.

Artikel 21

Typer av åtgärder

Programdelen Eures får användas för att finansiera åtgärder för att främja frivillig rörlighet för enskilda inom unionen, på ett rättvist sätt, och för att undanröja hinder för rörligheten, i synnerhet följande åtgärder:

- a) Utveckling av och verksamhet inom Eures gränsöverskridande partnerskap på begäran av tjänster med territoriellt ansvar för gränsregioner.
- b) Tillhandahållande av tjänster för information, rådgivning, platsförmedling och rekrytering åt gränsöverskridande arbetstagare.
- c) Utveckling av den flerspråkiga digitala plattformen för förmedling av lediga platser och platsansökningar.
- d) Utveckling av riktade program för rörlighet, efter förslagsinfordringar, för att tillsätta lediga platser på områden där brister på arbetsmarknaden har konstaterats, och/eller för att hjälpa rörelsebenägna arbetstagare på områden där ett tydligt ekonomiskt behov har konstaterats.
- e) Ömsesidigt lärande mellan Eures-aktörer och utbildning av Eures-rådgivare, inklusive rådgivare inom Eures gränsöverskridande partnerskap.
- f) Informations- och kommunikationsverksamhet för att öka medvetenheten om vinsterna med geografisk och yrkesmässig rörlighet i allmänhet och om Eures verksamhet och tjänster.

Artikel 22

Unionens medfinansiering

Unionen får bidra till finansieringen av verksamhet inom programdelen Eures som finansieras efter förslagsinfordran, dock som en allmän regel med högst 95 % av de sammanlagda stödberättigande utgifterna. Ekonomiskt stöd som överskrider detta tak får beviljas endast i vederbörligen motiverade undantagsfall.

Artikel 23

Övervakning av rörlighetsmönster

I syfte att upptäcka och förhindra negativa effekter i samband med geografisk rörlighet inom unionen ska kommissionen, tillsammans med medlemsstaterna, i enlighet med artikel 12 i förordning (EU) nr 492/2011 regelbundet övervaka rörlighetsflöden och rörlighetsmönster.

Artikel 24

Deltagande

1. Programdelen Eures ska vara öppen för deltagande från:

- a) Medlemsstaterna.
- b) EES-länderna, i enlighet med EES-avtalet, och Schweiziska edsförbundet i enlighet med avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer ⁽¹⁾.

2. Programdelen Eures ska vara öppen för alla organ, aktörer och institutioner som har utsetts av en medlemsstat eller av kommissionen och som uppfyller villkoren för deltagande i Eures enligt kommissionens genomförandebeslut 2012/733/EU. Sådana organ, aktörer och institutioner ska särskilt inkludera

- a) nationella, regionala och lokala myndigheter,
- b) arbetsförmedlingar,
- c) arbetsmarknadens parter och andra berörda parter.

KAPITEL III

Programdelen mikrofinansiering och socialt entreprenörskap

Artikel 25

Tematiska avsnitt och finansiering

Programdelen Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap ska stödja åtgärder inom ett eller flera av de tematiska avsnitt som förtecknas i leden a och b. Under hela programperioden ska den vägledande fördelning av anslagen mellan de olika avsnitten som anges i artikel 5.2 c respektera följande minimiandelar:

- a) Mikrofinansiering till utsatta grupper och mikroföretag: 45 %.
- b) Socialt entreprenörskap: 45 %.

⁽¹⁾ EGT L 114, 30.4.2002, s. 6.

En eventuell återstod ska fördelas till de tematiska avsnitt som avses i led a eller b, eller till en kombination av dessa.

Artikel 26

Specifika mål

Utöver de allmänna mål som anges i artikel 4 ska programdelen Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap ha följande specifika mål:

- a) Öka tillgången och tillgängligheten till mikrofinansiering för
 - i) utsatta personer som har förlorat eller riskerar att förlora sitt arbete eller som har svårigheter att komma in på eller tillbaka till arbetsmarknaden, eller som hotas av eller befinner sig i ett socialt utanförskap, och som missgynnas när det gäller tillgång till den traditionella kreditmarknaden och vill starta eller utveckla ett eget mikroföretag,
 - ii) mikroföretag i både inlednings- och utvecklingskedet, särskilt mikroföretag som anställer personer som avses i led a.
- b) Bygga upp den institutionella kapaciteten för mikrokreditgivare.
- c) Stödja utvecklingen av den sociala investeringsmarknaden och underlätta tillgången till finansiering för sociala företag genom att tillgängliggöra eget kapital och därmed likställt kapital, låneinstrument samt bidrag på upp till 500 000 EUR för sociala företag som antingen har en årlig omsättning som inte överstiger 30 miljoner EUR eller en årlig balansräkning som inte överstiger 30 miljoner EUR och som inte är fondföretag.

För att trygga komplementariteten ska kommissionen och medlemsstaterna inom sina respektive behörighetsområden nära samordna dessa åtgärder med åtgärder som vidtas inom ramen för sammanhållningspolitiken och nationell politik.

Artikel 27

Typer av åtgärder

Stöd till mikrofinansiering och sociala företag, även för institutionell kapacitetsuppbyggnad, i synnerhet genom de finansieringsinstrument som föreskrivs i del I avdelning VIII i budgetförordningen, och bidrag får tillhandahållas genom programdelen Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap.

Artikel 28

Deltagande

1. Deltagande i programdelen Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap ska vara öppet för offentliga och privata organ

på nationell, regional eller lokal nivå i de länder som avses i artikel 18.1 och som i dessa länder tillhandahåller

- a) mikrofinansiering till personer och mikroföretag, och/eller
- b) finansiering till sociala företag.

2. Kommissionen ska säkerställa att programdelen är tillgänglig utan diskriminering för alla offentliga och privata organ i medlemsstaterna.

3. För att nå ut till de slutliga stödmottagarna och skapa konkurrenskraftiga och livskraftiga mikroföretag ska de offentliga och privata organ som utför den verksamhet som avses i punkt 1 a ha ett nära samarbete med organisationer som företräder de slutliga mottagarna av mikrokrediter, däribland organisationer i det civila samhället, och med organisationer – i synnerhet sådana som stöds av ESF – och ska tillhandahålla program för mentorskap och utbildning till sådana slutliga stödmottagare. I detta avseende ska tillräcklig uppföljning av stödmottagarna säkerställas både före och efter bildandet av mikroföretaget.

4. Offentliga och privata organ som utför den verksamhet som avses i punkt 1 a ska tillämpa strikta normer i fråga om styrning, förvaltning och kundskydd, i enlighet med den europeiska uppförandekoden för tillhandahållande av mikrokrediter, och sträva efter att motverka att personer och företag blir över-skuldsatta, till exempel för att de beviljas krediter till mycket höga räntor eller på villkor som riskerar att leda till insolvens.

Artikel 29

Ekonomiskt stöd

Utom när det gäller gemensamma åtgärder ska de medel som anslagits för programdelen Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap täcka hela kostnaden för åtgärder som genomförs genom finansieringsinstrument, inklusive betalningsskyldigheter gentemot finansiella mellanhänder, såsom förluster som härrör från garantier, förvaltningsarvodet till de enheter som förvaltar EU:s medel samt alla andra bidragsberättigande kostnader.

Artikel 30

Förvaltning

1. För att genomföra de instrument och bidrag som avses i artikel 27 får kommissionen sluta avtal med de enheter som förtecknas i artikel 139.4 i budgetförordningen, och i synnerhet med Europeiska investeringsbanken och Europeiska investeringsfonden. Sådana avtal ska innehålla detaljerade bestämmelser om genomförandet av de uppgifter som anförtros dessa enheter, inklusive bestämmelser för att se till att åtgärderna kompletteras och är samordnade med unionens och medlemsstaternas befintliga finansieringsinstrument och för att fördela resurserna på ett balanserat sätt mellan medlemsstaterna och de övriga deltagande länderna. Finansieringsinstrument enligt del I avdelning VIII i budgetförordningen får tillhandahållas via ett för ändamålet avsett investeringsverktyg som får finansieras av programmet och/eller av andra investerare.

2. Det investeringsverktyg som avses i punkt 1 får tillhandahålla bland annat lån, eget kapital och riskdelningsinstrument för mellanhänder, direkt finansiering för sociala företag eller bådadera. Eget kapital kan tillhandahållas bland annat i form av öppna kapitalandelar, passivt deläggande, aktie- eller andelsägarlån samt kombinationer av olika slags kapitalandelar som emitterats till investerarna.

3. Villkoren, exempelvis räntorna, för mikrokrediter som direkt eller indirekt stöds av denna programdel ska återspegla nyttan av stödet och vara motiverade med hänsyn till underliggande risker och de faktiska kreditkostnaderna.

4. I enlighet med artikel 140.6 i budgetförordningen ska årliga återbetalningar som genereras av ett finansieringsinstrument tilldelas det finansieringsinstrumentet fram till den 1 januari 2024, medan intäkter ska återföras till unionens allmänna budget efter avdrag för förvaltningskostnader och -avgifter. För finansieringsinstrument som redan inrättats under den fleråriga budgetramen för perioden 2007–2013 ska årliga återbetalningar och intäkter som genereras av insatser som inletts under den föregående perioden tilldelas den nuvarande periodens finansieringsinstrument.

5. När de avtal som slutits med de enheter som avses i punkt 1 löper ut, eller efter investeringsperioden för de specialiserade investeringsverktygen, ska skuldsaldo till unionen betalas till unionens allmänna budget.

6. De enheter som avses i punkt 1 i den här artikeln och, där så är relevant, deras fondförvaltare, ska sluta skriftliga avtal med de offentliga och privata organ som avses i artikel 28. I dessa avtal ska fastställas att offentliga och privata tjänsteleverantörer är skyldiga att använda de medel som tillhandahålls inom programdelen Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap i enlighet med de mål som anges i artikel 26, samt att de är skyldiga att lämna uppgifter för utarbetandet av de årliga genomföranderapporter som föreskrivs i artikel 31.

Artikel 31

Genomföranderapporter

1. De enheter som avses i artikel 30.1 och, i förekommande fall, fondförvaltarna ska överlämna årliga genomföranderapporter till kommissionen med uppgifter om vilka verksamheter som beviljats stöd, det ekonomiska genomförandet samt fördelningen av och tillgången till finansiering och investering per sektor, geografiskt område och typ av stödmottagare. Rapporterna ska också innehålla uppgifter om godkända och avslagna ansökningar med avseende på varje specifikt mål och, de avtal som slutits av berörda offentliga och privata aktörer, de åtgärder som finansierats och deras resultat, inklusive de sociala följderna, skapandet av sysselsättning samt de stödmottagande företagens hållbarhet. Kommissionen ska översända dessa rapporter till Europaparlamentet för kännedom.

2. Uppgifterna i de årliga genomföranderapporterna ska inarbetas i de övervakningsrapporter som ska läggas fram vartannat år enligt artikel 12. Sådana övervakningsrapporter ska omfatta de årsrapporter som föreskrivs i artikel 8.2 i beslut

nr 283/2010/EU, utförlig information om kommunikationsverksamhet samt information om komplementaritet med andra unionsinstrument, särskilt ESF.

AVDELNING III

ARBETSPROGRAM OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 32

Arbetsprogram

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa arbetsprogram som omfattar de tre programdelarna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 36.3.

Arbetsprogrammen ska, i tillämpliga fall, avse en löpande treårsperiod och ska innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska finansieras, förfarandena för valet av åtgärder som ska finansieras av unionen, geografisk täckning, målgrupper samt en vägledande tidsplan för genomförandet. I arbetsprogrammen ska också anges vilket belopp som anslås för varje specifikt mål, och de ska återspegla omfördelningen av anslag i enlighet med artikel 33. Arbetsprogrammen ska förstärka programmets samstämmighet genom att kopplingarna mellan de tre programdelarna anges.

Artikel 33

Omfördelning av anslag mellan programdelarna och till de enskilda tematiska avsnitten inom programdelarna

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 34 för att omfördela anslag mellan programdelar och till enskilda tematiska avsnitt inom varje programdel vilka skulle överskrida det vägledande beloppet i varje fall med mer än 5 % och upp till 10 %, om den socioekonomiska utvecklingen eller resultatet av den halvtidsutvärdering som avses i artikel 13.1 kräver detta. Omfördelningen av anslag till de tematiska avsnitten inom varje programdel ska avspeglas i de arbetsprogram som avses i artikel 32.

Artikel 34

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 33 ska ges till kommissionen för en period på sju år från och med den 1 januari 2014.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 33 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 33 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet före utgången av den perioden har meddelat kommissionen att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 35

Ytterligare genomförandeåtgärder

Åtgärder som krävs för att genomföra programmet, såsom kriterierna för utvärdering av det, inklusive kriterier för kostnads-effektivitet och arrangemang för spridning och överföring av resultat, ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 36.2.

Artikel 36

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 37

Övergångsåtgärder

Åtgärder som avses i artiklarna 4, 5 och 6 i beslut nr 1672/2006/EG och som inleds före den 1 januari 2014 ska fortsätta

att omfattas av det beslutet. I fråga om sådana åtgärder ska kommissionen biträdas av den kommitté som avses i artikel 36 i denna förordning.

Artikel 38

Utvärdering

1. Den slutliga utvärdering som föreskrivs i artikel 13.4 i denna förordning ska omfatta den slutliga utvärderingen enligt artikel 9 i beslut nr 283/2010/EU.

2. Kommissionen ska göra en särskild slutlig utvärdering av programdelen Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap senast ett år efter det att avtalen med enheterna har löpt ut.

Artikel 39

Ändringar av beslut nr 283/2010/EU

Beslut nr 283/2010/EU ska ändras på följande sätt:

1) I artikel 5 ska punkt 4 ersättas med följande:

"4. Efter att mikrokreditinstrumentet har löpt ut ska skuldsaldot till unionen göras tillgängligt för stöd till mikrofinansiering och sociala företag i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1296/2013 av den 11 december 2013 om Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation (EaSI) (*).

(*) EUT L 347, 20.12.2013, s. 238"

2) I artikel 8 ska punkterna 3 och 4 utgå.

Artikel 40

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

V. LEŠKEVIČIUS

Ordförande